Regio Noord-Holland

Redactie: J.A. de Haas
Albert Schweitzerlaan 38
2037 RS HAARLEM
(023) 536 07 99
E-mail: ria.co@zonnet.nl

Inhoud

Van een Amsterdamse voorzitter
Nieuwe directeur FIOD
Opbrengst accijnzen 2010
Pensioenoverzicht
Middag in Paviljoen Welgelegen
Dagtocht Friesland
Agenda
Regioreisverslag Normandië
Fietsen op de Veluwe
Een vliegende kraai …….
Colofon

www.postactieven-belastingdienst-nh.nl

Van een Amsterdamse voorzitter

Een voorwoord van de voorzitter. Jarenlang bent u gewend aan het vertrouwde gezicht van Gerrit van den Dool en sinds kort van de nieuwe Haarlemse voorman Leo Dijkstra. En nu (eenmalig) weer een vreemde eend in de bijt.

In het kader van onze samenwerking van de regio's in Noord-Holland (Alkmaar-Amsterdam-Haarlem-Hoorn en Zaandam) is mij gevraagd om deze keer de honneurs waar te nemen. Mijn naam is Gé Peeks, voorzitter van de Postactieven in Amsterdam. Werkzaam geweest in Zaandam, Purmerend, Heemskerk en Amsterdam in de DB-sfeer. Waar moet zo'n inleiding over gaan? In journalistieke kringen wordt de vakantietijd sinds jaar en dag aangeduid als 'komkommertijd'. Heel toepasselijk dit jaar. Er is nog nooit zoveel over komkommers geschreven. Dus toch maar iets anders verzinnen.

Laten we het dan maar eens over de vakantie hebben. Daar raak je niet snel over uitgesproken. Heden ten dage is het heel normaal dat iedereen zijn plannen maakt en ook daadwerkelijk er op uit trekt. Alle delen van de wereld zijn bereisbaar en bereikbaar. Financieel is het meestal ook wel te behappen.

Hoe anders was het zo'n 50 jaar geleden. Onze doelgroep weet er alles van doch voor de jongeren is dat vaak onbegrijpelijk. We hadden over een gering aantal dagen de beschikking. Voor elke maand dat men werkte kreeg je volgens de ambtenarenbijbel, het 'ARAR', één vakantie-dag. Hierover kon je beschikken wanneer je een half jaar in dienst was. Twee dagen mocht je als zgn. snipperdag opnemen en voor een week verlof moest je 6 dagen opofferen. De zaterdag telde voor een volle dag. Hoe oneerlijk, doch als toegewijd ambtenaar slikte je dat als zoete koek. In mei werd het vakantiegeld uitbetaald. Dit bedroeg 4% van het jaar-inkomen. Wel werd hierover het bijzonder tarief van de loonbelasting toegepast!!! Van wat er overbleef kon men echt 'geen potten breken'. Praktisch niemand ging de grens over. Enkelen hadden een motor, doch velen waren al blij met een goede fiets (zonder versnellingen). Niemand van de inspectie had een auto.

Trekken en overnachten in jeugdherbergen of kamperen in tenten was heel populair. In Zaandam, waar ik mijn loopbaan ben begonnen, ging alleen de baas naar het buitenland. Eenmaal leidde dat tot een komisch misverstand. Onze Chef de Bureau toonde op een morgen een kaart van de baas en vol trots vertelde hij dat de kaart uit Frankrijk kwam. Hij sprak de plaatsnaam op zijn Frans uit: die kaart kwam uit Boertange (spreek uit: Boertaansje). Aangezien ik uit het noorden van het land afkomstig ben, wist ik echter te vermelden dat de kaart uit Oost-Groningen kwam, uit het vestingstadje Boertange. Onze chef schrok en was in no-time terug in zijn kamertje, een gniffelende administratie achter zich latende. ➲

Wat is de tijd veranderd. Zelf ben ik in de loop der jaren in diverse delen van de wereld geweest, doch mijn eerste vakantie blijft mij toch altijd bij. Samen met mijn vrouw op de fiets naar Gaasterland. In Sondel waren diverse bunkers uit de oorlog tot vakantiehuisjes omgebouwd. Een week lang hadden we plezier in een voor ons onbekend stukje Nederland. Later zijn we diverse keren daar teruggeweest om er een dagje te fietsen. Prettige herinneringen. Met beperkte middelen zoveel vreugde beleven.

Wat kan het veranderen. In deze tijd van kredietcrisis en bezuinigingen hoor je zoveel klaagzangen. Het is toch altijd nog een soort paradijs vergeleken met de zgn. 'goede oude tijd', al moet men misschien een stapje terugdoen. Tijdens mijn verre reizen heb ik ook ervaren dat lang niet iedereen van een heerlijk diner kan genieten en voor het nodige vocht soms kilometers moet lopen om een kruik water te halen. Lang niet overal is het eerlijk verdeeld. Koester dus de weldaden waarover wij zo vanzelfsprekend elke dag kunnen beschikken.

Na een verre vakantie is het altijd weer fijn om in je eigen omgeving terug te zijn en ben ik dankbaar dat ik in dit land ben geboren. Geniet daarom ook van alles wat uw bestuur of contactpersoon voor u als postactieven organiseert.

Gé Peeks

Nieuwe directeur FIOD: Hans van der Vlist

Na een carrière die hem via de Douane naar de Belastingdienst voerde en overzeese standplaatsen op onder meer de Antillen en in Suriname, werd Hans van der Vlist MT-lid van Directoraat Generaal Belastingdienst (DG Bel). Sinds 1 januari 2011 is hij directeur van de Fiscale Inlichtingen- en Opsporingsdienst in Utrecht.

In 'WIJ van Financiën' van mei 2011 geeft Van der Vlist antwoord op enkele vragen in de rubriek 'Even bellen met……..'. Hieronder een beknopt antwoord op de vraag: hoe ziet zijn werkdag eruit?

"Tot mijn reguliere taken behoren het aansturen van het opsporingsproces en het inrichten van ons werk. Daarnaast is een van mijn prioriteiten het voorzitterschap van het Platform Bijzondere Opsporingsdiensten (PBOD). De vier opsporingsdiensten werken al op veel terreinen samen, bijvoorbeeld op het gebied van bedrijfsvoering. Maar we willen ook operationeel meer samen doen, zoals de controle op uitgaande geldstromen van de overheid. Ook de samenwerking met toezichthouders, Rijksrecherche en het Openbaar Ministerie willen we verbeteren. Goed samenwerken betekent werken met effect."

(*foto met dank aan Marcel Vogel●Rotterdam/VOOG.NL*)

Opbrengst accijnzen 2010 ruim 11 miljard euro

In 2010 heeft het verbruik van motorbrandstoffen, drank en tabak 11,1 miljard euro aan accijnzen voor de overheid opgeleverd. Per hoofd van de bevolking is dat ruim 670 euro. Dit is 4 procent meer dan in 2009.

Stabiele inkomstenbron

Accijnzen zijn voor de overheid een zekere bron van inkomsten. De accijnzen vormen al jaren ongeveer 8 procent van de rijksbelastingen. Ongeveer 70 procent van de accijnzen drukt op motorbrandstoffen, ruim 20 procent op tabak.

De accijnstarieven voor motorbrandstoffen (benzine, diesel, LPG) worden elk jaar aangepast aan de inflatie. De tarieven voor drank en tabak krijgen deze indexering niet, maar worden incidenteel verhoogd vanuit beleidsoverwegingen, bijvoorbeeld om het verbruik af te remmen. ➲

Vooral roken duurder

Vooral rokers zijn de laatste jaren meer gaan betalen. Begin 2010 was het tarief op sigaretten 31 procent en op shag 36 procent hoger dan begin 2005. Deze stijgingen waren sterker dan de inflatie in deze periode (8 procent). Doordat er minder gerookt werd, steeg de opbrengst van de tabaksaccijns in deze periode met slechts 22 procent minder sterk dan het tarief. Per 1 maart 2011 is de accijns op tabak verder verhoogd.

Bron: CBS-Webmagazine 4-5-2011

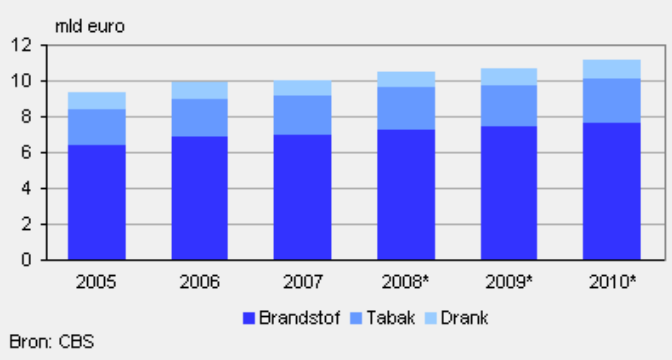

Pensioenoverzicht

Ben je benieuwd hoeveel pensioen je straks krijgt? Of wil je weten wat je nabestaanden ontvangen als je overlijdt? Kijk dan eens op mijn pensioenoverzicht.nl. Op deze site staat een overzicht van al je pensioengegevens. De informatie komt uit de systemen van de Sociale Verzekeringsbank en alle pensioenuitvoerders (pensioenverzekeraars en pensioenfondsen) in Nederland. Inloggen doe je via DigiD.
Let op: op de website vind je geen gegevens over AOW- en pensioenbedragen die je al ontvangt of eigen regelingen voor de oude dag.

Waar is minfin.nl?

Sinds eind vorig jaar is de informatie van minfin.nl te vinden op rijksoverheid.nl, de gezamenlijke internetsite van de 11 ministeries. De informatie op deze website is ingedeeld in 20 thema's, waaronder Belastingen. Onder dit thema staan onderwerpen als Belastingplan 2011, Schenk- en erfbelasting, Inkomstenbelasting etc. Per onderwerp vind je een korte inleiding, vragen en antwoorden, nieuws, handige links, documenten en achtergrondinformatie.

Op zoek naar de website van het ministerie van Financiën? Deze vind je op de site via de menubalk, onder Ministeries.

Een middag in Paviljoen Welgelegen

De inspanningen van Jan Preusterink werden ruimschoots beloond: 48 oud-collega's en partners namen deel aan de rondleiding in het tegenwoordige provinciehuis Paviljoen Welgelegen.

In de Statenzaal, het hart van de provinciale politiek, heette conservator Gerrit Bosch een ieder hartelijk welkom. Op pakkende wijze vertelde hij het één en ander over de rijke geschiedenis van het gebouw en de diverse bewoners. Daarna volgde een indeling in drie groepen. De groep waar ik toebehoorde stond onder de deskundige leiding van Maria, de echtgenote van Gerrit Bosch. Van beiden staken we veel op.

Zo kocht de schatrijke in Amsterdam gevestigde bankier Henry Hope de in Haarlem gelegen 'Hofstede Welgelegen' op. In de loop der jaren kwam hij ook in het bezit van de omliggende gronden en de daarbij behorende gebouwen. Het doel was een landhuis te vestigen dat tevens kon dienen als museum voor zijn imposante bezit aan schilderijen. Tot deze verzameling behoorde werken van de Italianen zoals Rafael en Titiaan, maar ook de Hollandse en Vlaamse meesters ontbraken niet. Te denken valt aan de doeken van Rembrandt, Pieter Breughel en vooral ook Pieter Paul Rubens. De bouw vond plaats van 1785 tot 1789 en stond vermoedelijk onder leiding van de Amsterdamse bouwmeester Abraham van Huet. De naam Welgelegen bleef in het landhuis voortbestaan. ➲

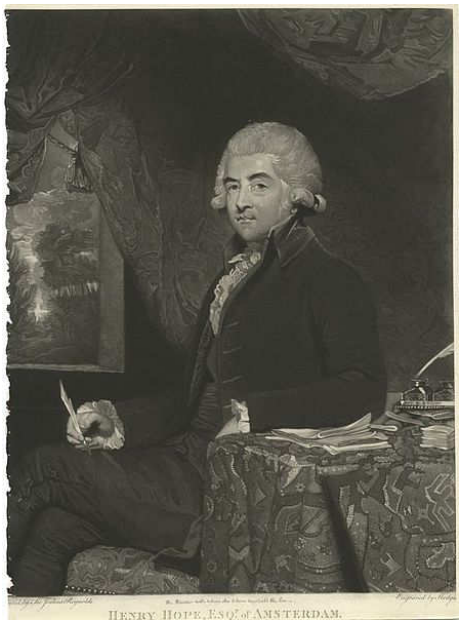

Door het kappen van bomen en de aanplant op andere plaatsen werd het bestaande uitzicht, de zogenaamde zichtlijn, nog aanzienlijk verbeterd. Het begrip bankier had in die tijd een bredere betekenis dan tegenwoordig. Naast het verstrekken van leningen, handelde Hope ook in vooral kostbare goederen. Bekend is dat hij een miljoenenlening aan tsarina Catharina de Grote liet aflossen door de levering van scheepstimmer-hout, ijzererts en hennep. De Engelse taal kent in dit verband de passende benaming 'merchant-banker'.

Gealarmeerd door de oprukkende Franse legers onder Napoleon, vluchtte Henry Hope (afb. links) in 1794 naar Engeland. Bij zijn vertrek nam hij 350 schilderijen mee en slechts 3 schilderijen bleven in Welgelegen achter. Eén daarvan is een kopie van het bekende werk van Carracci "De triomftocht van Bacchus".

Ten tijde van de Franse overheersing kocht Lodewijk, een jongere broer van Napoleon, het landgoed voor het bedrag van 300.000 Hollandse guldens en gaf het de huidige naam 'Paviljoen Welgelegen'. Overigens had Lodewijk meerdere bezitting in Holland en ook daar verbleef hij regelmatig. Lodewijk was in 1806 benoemd tot Koning van Holland. Een rol die hij met verve vervulde en hij beijverde zich ook om de Nederlandse taal te leren. Zonder problemen ging dit beslist niet. Zo gaat het verhaal dat hij zichzelf in een toespraak in plaats van de koning, het 'konijn' van Holland noemde. Op sociaal gebied leefde Lodewijk intens met zijn onderdanen mee. Bij de zware ontploffing in januari 1807 te Leiden van een met buskruit geladen kruitschip was hij snel ter plaatse. Om de directe nood te lenigen trof hij een aantal maatregelen en stelde het in zijn bezit zijnde Huis ten Bosch als hospitaal beschikbaar.

Met deze daden verwierf hij veel sympathie en kreeg de bijnaam Lodewijk de Goede. Toch ondervond hij ook de nodige kritiek in verband met het feit dat hij in grote luxe leefde en veel geld uitgaf aan soms bizarre zaken, zoals bijv. een menagerie bestaande uit uitheemse dieren. Daarenboven was ook de verhouding met Napoleon problematisch. Laatstgenoemde verweet Lodewijk nauwelijks meer oog te hebben voor de Franse belangen. Zo weigerde hij onder meer om in Holland de dienstplicht in te voeren. De spanningen leidden ertoe dat Lodewijk in 1810 van zijn ambt werd ontheven. Voor Paviljoen Welgelegen had dit tot gevolg dat het een Frans domein werd, om na de Franse overheersing in bezit te komen van het Koninkrijk Holland. In die hoedanigheid bewoonde Wilhelmina van Pruissen, de moeder van Koning Willem I, het gebouw van 1814 tot 1820.

Na 1820 stond Welgelegen geruime tijd leeg. De gemeente Haarlem zag er geen heil in om het sterk verwaarloosde gebouw te kopen en er is zelfs overwogen om tot sloop over te gaan! In 1828 kwam er toch een oplossing en vanaf deze datum zijn er diverse musea in Paviljoen Welgelegen ondergebracht. In de loop der jaren waren dat onder andere een museum voor hedendaagse kunst en het eerste fotomuseum ter wereld. In 1926 kreeg het gebouw zijn tegenwoordige bestemming als Provinciehuis. Naast de nodige verbouwingen volgde ook de aanbouw van een vleugel, de zogenaamde Griffie.

Een belangrijke restauratie vond plaats in 2007/2008. Het meest opmerkelijke was hierbij dat de twee daklantaarns hun oorspronkelijke plaats weer kregen. Dat betekende naast een herstel van het vroegere profiel, een sterk verbeterde lichtval binnen het gebouw.

Het is ondoenlijk om een volledig beeld te geven van al het moois, dat ons tijdens de rondleiding onder ogen kwam. Laat ik mij tot enkele zaken beperken. Veel indruk maakte de voormalige muziekkamer, met als dominante kleur een koninklijk blauw. In dit vertrek zijn bijvoorbeeld uitbeeldingen te zien van de elementen aarde, lucht, water en vuur. ➲

Bijzonder was voor mij de kroonluchter, vervaardigd door de Amsterdamse glaskunstenaar Bert van Loo, bestaande uit maar liefst 350 geabstraheerde vormen uit de natuur, aangevuld met 8 glazen engelen. Deze hedendaagse kroonluchter vormt een passend geheel met het oorspronkelijke interieur van dit vertrek.

Niet onvermeld mag blijven dat ook de Haarlemse kunstenaar Michel van Overbeeke een bijdrage heeft geleverd. In de Statenzaal en de twee zijzalen zijn vijf lampen van zijn hand aangebracht. Deze 'droom-luchters' bestaan uit gouden verbindingsarmen met glasobjecten. Elk object heeft zijn eigen betekenis. Zo is er een ornament in de vorm van een hand met tussen duim en wijsvinger een echte cent, als symbool voor de afkoop van het kwaad.

Van de beeldhouwwerken die we passeerden -veelal replica- viel vooral de Laocoöngroep op, een bronzen uitvoering gestoeld op een oorspronkelijke beeld uit het oude Griekenland, dat vermoedelijk tussen 40 en 20 jaar voor Christus is vervaardigd. Uitgebeeld wordt hier de verwurging van de Trojaanse priester Laocooön en diens zonen. Het gold als straf opgelegd door de god Poseidon, omdat deze priester de Trojanen wilde waarschuwen voor het gevaar dat schuilging met het binnenhalen van het bekende paard van Troje.

De rondleiding eindigde in de keuken, weliswaar grotendeels uitgeruimd, maar nog wel voorzien van een kookplaat en een vroege uitvoering van de warmwaterboiler. Tegenwoordig ontvangt de provincie haar gasten in deze keuken. Voor ons betekende dit echter het einde van een zeer geslaagde rondleiding.

Haarlem, mei 2011

Jaap Plas

Dagbezoek aan Friesland

Op donderdag 21 april, één dag na het alleszins geslaagde bezoek aan het Provinciehuis, vertrok om ca. 9.00 uur een volle bus voor een dagtocht van de regio Haarlem naar Friesland.

Gezeten achter de vertrouwde rug van chauffeur Pieter Korver (r) was het eerste reisdoel Den Oever, gelegen op het voormalige eiland Wieringen. Onderweg gaf Pieter weer blijk van zijn ruime kennis over de plaatsen die we passeerden. Zo leerden we dat Wieringen in feite een glooiende keileembult is vol grote zwerfkeien. Opgravingen hebben aangetoond dat in het verleden de Noormannen op Wieringen een onderdak vonden. In de ban van zijn eigen verhalen, vergat Pieter helemaal af te slaan naar het koffieadres. Gelukkig ontdekte hij deze omissie tijdig en niet lang daarna konden we toch genieten van een kop koffie met een lekker gebakje.

Bij het einde van de Afsluitdijk passeerden we de kazematten van Kornwerderzand, waar kapitein Boers en zijn manschappen in 1940 een heldhaftige strijd hebben geleverd met de Duitsers. Deze strijd had tot gevolg dat de Duitsers tot de capitulatie niet via de Afsluitdijk konden oprukken.

Gearriveerd in Sneek lag de 'Toerist V' van Rederij Van der Werf al klaar om in te schepen. Het is een schip dat maximaal 200 passagiers kan herbergen, zodat voor ons gezelschap, als enige gebruiker, ruimschoots plaats was op het zonovergoten bovendek. Op het programma stond een twee uur durende tocht over het Sneekermeer. Op zo'n prachtige dag is het heerlijk op het water te vertoeven. ➲

De naam 'Us Heit' is ontleend aan de bijnaam van de populaire eerste Friese Stadhouder van 1584 tot 1620: Graaf Willem Lodewijk. Het betreft hier een klein familiebedrijf, dat naast het brouwen van bier ook een distilleerderij omvat voor de productie van whisky.
Deze whisky draagt de naam 'Fryske Hynder', vernoemd naar het edele Friese paard.
Als ondertitel is gekozen voor de toevoeging 'Golden spirit of Frisia'.

Deze vreugde werd nog verhoogd door een smaakvolle warme lunch. Afgemeerd in Sneek was het volgende doel een bezoek aan bierbrouwerij 'Us Heit' in het oude stadje Bolsward. In de rondleiding vertelde een trotse eigenaar dat maar liefst acht soorten speciaalbier worden gebrouwen. Voor het brouwen wordt gebruik gemaakt van gerst, tarwe en hop met een kruidig aroma. Eén en ander aangevuld met natuurzuiver water en gist. De mate van gebruik van gist vormt een belangrijk component en wordt wel gezien als het geheim van de brouwer. Dat het menselijk geheugen vreemd in elkaar zit, bleek uit het feit dat tijdens deze rondleiding uit het niets een zin uit de cursus adjunct-commies naar boven kwam: de accijns wordt berekend over het aantal hectoliter graden wort!
Het distilleren van whisky ligt in het verlengde van het bierbrouwen, ook hier is de mout (gekiemd gerst) een belangrijk ingrediënt. Voor dat de whisky kan worden gebotteld, wordt het opgeslagen om te rijpen in speciaal geselecteerde eikenhouten vaten. Het gebruik van cognac-, sherry- of wijnvaten is medebepalend voor de uiteindelijke smaak. Dit opslaan, het zogenaamde lageren, beslaat een periode van maar liefst drie jaar. Na afloop van de rondleiding was het de hoogste tijd het bier op zijn kwaliteit te beoordelen. Hoewel geen verstokte bierdrinker kan ik niet anders zeggen dan het voortreffelijk smaakte!!

Na deze lafenis werd het weer tijd voor het vertrek. Dat betekent overigens niet rechtstreeks naar huis. Allereerst liet Pieter ons nog kennismaken met het pittoreske plaatsje Bolsward en zijn prachtige stadhuis, daterend uit het jaar 1614. Onderweg passeerden we de typisch Friese boerderijen met het kenmerkende voorhuis.
Veel van deze boerderijen zijn voorzien van een 'uilenbord', een driehoekig houten bord dat is aangebracht in de nok. Uit dat bord kan allerlei worden opgemaakt, bijvoorbeeld of sprake is van een eigendom of dat het een gepachte boerderij betreft.

Vervolgens ging de terugreis voor een deel langs de duinen en de in volle bloei staande bollenvelden. Alvorens om tegen zes uur in Haarlem te arriveren, overhandigde voorzitter Leo Dijkstra een welverdiende attentie aan onze chauffeur Pieter. Een woord van dank is zeker ook op zijn plaats aan het adres van Jack Bloem en Gerard Brouwer voor de vlekkeloze organisatie. Met veel plezier denk ik aan onze trip naar Friesland terug, daarbij in de avonduren ondersteund door de aanwezigheid van een pittig 'Frysk Famke'. Ik bedoel natuurlijk de koffielikeur met een percentage van 28%!
Haarlem, mei 2011
Jaap Plas

Voor de agenda

Dagtocht Urk: 27 september.
Inloopmiddag: 13 oktober.
Data kerstdiner en nieuwjaarsreceptie volgen.➲

Regioreis naar Normandië

Zondag 15 mei 2011

15

Eindelijk is het zover. Nadat we de deelnemers bij de verschillende opstapplaatsen hebben opgehaald vertrekken we om half negen vanuit Amsterdam richting Haarzuilens. Daar staat de koffie en gebak al klaar en is er tijd om elkaar te begroeten. Onze chauffeur is zoals gewoonlijk Dirk. Aangezien Dirk geen woord Frans spreekt, heeft hij een gids geregeld. Gids Yvonne gaat de hele week mee. Na de koffie hebben we enig oponthoud, omdat het restaurant de startplaats is voor een autorally met prachtige oldtimers. Leuk om te zien. Om zeven uur komen we bij hotel Otelinn in Caen aan. Na het diner gaan de meeste mensen op tijd naar bed, want het is een lange en vermoeiende dag geweest.

16

De volgende ochtend, maandag, is het even afzien. Er is een ontbijtbuffet, maar niet voor onze groep. De receptioniste rent de benen uit haar lijf om uit te leggen dat wij naar een ander gedeelte van de eetzaal moeten. Wij krijgen slechts een croissant, stokbrood, boter en jam. De volgende dagen komen daar ham, kaas en hardgekookte koude eieren bij. Na het ontbijt vertrekken we naar het plaatsje Ranville (de Pegasusbrug). Daarna rijden we verder naar Arromanches waar in het oorlogsmuseum o.a. een film is te zien over de landing van de geallieerden in Normandië op 6 juni 1944. Dan is het tijd voor de lunch. De zon is inmiddels gaan schijnen. 's Middags gaan we naar de American Cemetary bij Omaha Beach. Zeer indrukwekkend.

17

Dinsdag gaan we na het ontbijt op weg naar Mont St. Michel. We rijden door een leeg, groen landschap. De dorpjes liggen voornamelijk aan de kust. Eenmaal op Mont St. Michel lijkt het alsof we in Volendam zijn aangekomen, zoveel toeristen. Naar het klooster boven op de rots is een aardige klim, maar omdat er zoveel winkeltjes en restaurantjes langs de trap zijn, lopen we bijna ongemerkt naar boven. We hebben genoeg tijd om alles rustig te bekijken. Na het diner gaan we SkipBo spelen. Dit spel hebben we de vorige avond geleerd en steeds meer mensen doen hier aan mee. Reuze gezellig. Dan naar bed. De matrassen zijn prima.

18

Woensdagmorgen gaan we naar St. Mère Eglise. Hier zijn de parachutisten op 7 juni 1944 geland. We kunnen het oorlogsmuseum bezichtigen en een wandeling door het dorp maken. John Steel hangt nog steeds met zijn parachute aan de kerktoren. Vervolgens rijden we naar Ponte du Hoc waar we kapotgeschoten bunkers en kraters in de grond bekijken. In Bayeux gaan we een 70 meter lang linnen kunstwerk bezichtigen. Dit wandtapijt is in de elfde eeuw geborduurd met scènes die de Normandische verovering van Engeland vertellen. Dan snel naar de kathedraal van Bayeux om te luisteren naar een gemengd koor uit Nederland. Na aankomst bij het hotel nog even wandelen in een heel groot park vlakbij het hotel. Daar bevinden zich o.a. een rosarium, doolhof, kinderboerderij, vijvers en prachtige tuinen. Heerlijk, wat een rust.

.

19

Donderdag rijden we langs de kust via Cabourg en Deauville naar Honfleur, een gezellig stadje met allemaal restaurantjes langs de haven waar je vooral oesters kunt eten.
Vervolgens bezoeken we in Cambremer een calvados destilleerderij en proeverij. Vanavond hebben we de bingoavond.
Traditie. De echtgenote van Dirk zorgt altijd voor leuke prijzen.

20

Vrijdagmorgen gaan een aantal mensen van de groep naar het Mémorial in Caen.
De anderen worden door Dirk naar het centrum van Caen gebracht. Daar kunnen we winkelen, kerken bezichtigen, een terrasje pikken of langs de haven slenteren.
Caen heeft een gezellig centrum. In de namiddag gaan we terug naar het hotel en genieten van het diner.
's Avonds doen we uiteraard weer spelletjes.
Vervolgens de koffers weer inpakken.

21

Dan breekt de onvermijdelijke dag aan dat we toch echt weer naar huis terug gaan. We vetrekken 's morgens om 8:00 uur en na een paar tussenstops arriveren 's avonds bij een restaurant in Sloten waar we genieten van een oer-Hollands diner. Applaus.
Na het diner bedankt Riny chauffeur Dirk en gids Yvonne. Natuurlijk worden Gerard en André ook bedankt voor de organisatie. Bravo!! Ook alle deelnemers bedankt voor de gezellige week.
Misschien tot volgend jaar.

Renske de Groot

Fietsen op de Veluwe

Het is zaterdag 18 juni. De start van de 7e wandel- en fietsdag van de FPF was gepland vanaf het kazerneterrein van de legerplaats Harskamp / Generaal Winkelman kazerne. In verband met een of ander concurrentiebeding (??) kon dit niet doorgaan. Gelukkig heeft de plaatselijke voetbalclub, SV Harskamp, ons liefdevol geadopteerd.

Voor velen onder ons was de Harskamp toch wel een stukje herinnering. Tijgeren, ontploffend trotyl, handgranaten gooien, allemaal onderdeel van onze opleiding tot een goed(?) soldaat. Vandaag konden we onze conditie testen door middel van een wandeltocht van ca. 20 km of 35 km of op de fiets en dan voor ca. 45 km of 70 km. De weersverwachting was niet best.
Al de hele week deed onze Friese Piet hele vervelende voorspellingen. Gelukkig komen die niet altijd uit en daar rekenden we voor deze zaterdag eigenlijk ook wel een beetje op. 's Morgens bij het opstaan was het droog en niet al te fris. Na een stevig ontbijt gingen de fietsen achter op de auto en reden we in een half uurtje naar de startplaats. ➲

Daar werden we zoals gebruikelijk onthaald met koffie en een heerlijke plak cake. Bij het inschrijven ontving iedereen een goed gevuld lunchpakket met drinken naar keuze en de routebeschrijving. Wij hadden gekozen voor de 45 km fietstocht. Het moet tenslotte niet op werken gaan lijken. Voor onze oriëntatie konden we gebruik maken van het fantastische knooppuntensysteem. Dit systeem is nu in bijna het hele land ingevoerd en je kunt hiermee je eigen route vaststellen en deze net zo lang/kort maken als je zelf wilt. Op internet tik ik in de adresbalk www.plusonline.nl/fietsen en krijg dan een kaart van Nederland waarop je zelf een route kunt uitstippelen.

Wij gingen rond 10.00 uur op stap en na een paar kilometer kregen we het toch al aardig warm zodat er wat jasjes uit konden. Op het landgoed Kernhem hadden we onze pijlen gericht voor een "bakkie leut". Helaas waren we te vroeg want ze gingen pas om 12 uur open en het was nog maar half twaalf.

Op de fiets dus maar weer en door een mooie afwisselende omgeving peddelend kwamen we rond twaalf uur in Ede aan. In het centrum werden we welkom geheten met muziek van een lokaal dweilorkest en vlakbij ontdekten we een met grote parasols overdekt terras. Daar moest toch koffie met het onmisbare appelgebak te vinden zijn.

En jawel hoor, dat was geen enkel probleem. Voor de heren uiteraard met slagroom en de dames zonder. We kregen er allemaal nog een glaasje Tia Maria met slagroom bij. Dat was dus smullen geblazen. Als we weer eens in Ede komen is dat mijn adres voor een bakkie. Tijdens deze koffiepauze dreef er een regenbui van Piet over zodat we na de rust weer droog en met zon verder konden.

Op de Ginkelse hei werd het tijd voor de lunch. We zaten ruim over de helft van de rit dus het werd tijd voor een hapje. De lunchbox die we gekregen hadden was prima gevuld. Een lekker broodje kaas, een broodje ham en ook de krentenbol ontbrak niet. Vitaminen waren er ook in de vorm van een appel of een sinaasappel en ook de broodnodig suikers waren aanwezig in een Mars of een lekkere Nuts. Met het zelf uitgezochte drankje spoelden we alles weg. Nog even uitbuiken en wat druppeltjes over laten drijven en dan weer verder.

Onze plek werd direct ingenomen door een kudde schapen die we onderweg al waren tegengekomen. De herderin hebben we niet gezien maar haar hond had het hele spul prima onder controle. Ik vind het elke keer weer een mooi gezicht zoals zo'n hond die schapen in bedwang weet te houden. Via Mossel en de Planken Wambuis kwamen we weer in Otterlo aan en bijna in Harskamp aangekomen kreeg Piet toch nog z'n zin.

Er kwam een badkuip met water naar beneden maar gelukkig hadden we onze regenkleding op tijd aangedaan. Even 5 minuten schuilen onder de bomen en we konden weer droog verder met een behoorlijk warm zonnetje. Bij het afmelden werden we blij verrast met een reparatie/plakset, voor een volgende keer misschien? Niemand van ons was getroffen door het lekkebandenvirus maar het is toch wel prettige als je spullen bij je hebt. Dat gaat volgend jaar dus zeker goedkomen.

Voor we aan konden vallen op het beloofde Chinees/Indisch buffet hadden we nog de gelegenheid om het Militaire Museum van de Harskamp te bezoeken. Een maquette van de stormbaan was goed voor een aantal kreten van, 'weet je nog' 'heb jij ook' en: 'ik moest toen' ! Nou ja degenen die geweest zijn die herkennen het wel.

Terug bij de kantine van de voetbalclub konden we onze borden en onze magen vullen met een drankje er bij. De eerste was ook nog voor rekening van de organisatie en verder waren ze achter de bar kennelijk in de veronderstelling dat wijn ook tot de frisdranken behoort want de limonadeglazen werden bijna tot de rand toe gevuld met dat heerlijke druivennat. Kortom het was weer geweldig. Er was meer dan voldoende van alles en het was ook nog eens heel, heel erg lekker. Volgend jaar zijn we zeker weer van de partij. Dus organisatie, ga maar alvast weer aan het werk. Oh ja, hoe hebben jullie al die glimmende kunstwerken toch op onze route gekregen? Zijn dat dinosauruseieren vanuit het stenentijdperk?

Met dank aan de organisatie, de vrijwilligers van de SV Harskamp, de catering en iedereen die ik vergeten ben wil ik dit verslag van de 7e wandel- en fietsdag afsluiten en allen die zich hebben laten afschrikken door de slechte voorspellingen van Piet (ca. 60 man volgens de organisatie) oproepen om volgend jaar gewoon weer mee te doen en je niks van voorspellingen aan te trekken. Jullie (na)genietende fietsreporter,
Gerard Brouwer

Wie bedacht het?

Voormalig mijningenieur Hugo Bollen is de uitvinder van het fietsknooppuntennetwerk. Hij bedacht het om de Belgisch-Limburgse mijnstreek na het sluiten van de mijnen weer wat nieuw leven in te blazen. Dit uitgekiende systeem werd ook al ondergronds gebruikt om de weg in het doolhof van mijngangen te kunnen vinden. Het is nu bovengronds een dusdanig succes dat de streek zich afficheert als "Fietsparadijs Limburg". Ook de beoogde economische opsteker voor de regio is niet uitgebleven, op zonnige zondagen is het hier en daar fietsfile rijden.

Een vliegende kraai vangt altijd wat !

Midden jaren ’60 en het is een zaterdagmiddag. Ik rijd met een collega in het bewakingsgebied van de Centrale Douane Post (CDP) in Valkenswaard. Het is een groot en uitgestrekt grensgebied tussen Hilvarenbeek en de grensplaats Budel. De leiding van onze douanepost had ons opgedragen een zogeheten ‘vliegende controle’ uit te voeren tussen 14:00 en 18:00 uur. Dat betekende: korte controles en snel verplaatsen zonder vast patroon: het verrassingselement.

Uiteraard voerden wij onze dienst uit zoals opgedragen en hadden het hele grensgebied al meerdere keren doorsneden en op verschillende plaatsen kort gecontroleerd. Maar we hadden daarbij nog geen overtredingen vastgesteld en het leek erg rustig die middag.

Omstreeks 17:00 uur bevonden wij ons in het grensgebied van de gemeente Bergeijk en besloten om via het plaatsje Dommelen terug te rijden naar onze standplaats Valkenswaard om daar de dienst om 18:00 uur te beëindigen. Ter hoogte van de parkeerplaats van de Dommelse bierbrouwerij kwam ons vanuit de richting Valkenswaard een kleine vrachtauto tegemoet. Wat onze aandacht trok was de ogenschijnlijk zware belading van het voertuig en daarom keerden wij snel om deze vrachtauto op zijn lading te controleren. De auto hadden wij al snel ingehaald en de bestuurder stopte netjes na ons stopteken. Desgevraagd verklaarde de bestuurder dat hij Piet Paaltjens heette en uit Made afkomstig was. Made ligt aan de grote rivieren nabij Gorinchem. Zijn lading bestond uit 3000 kilogram boter en gevraagd naar de herkomst en bestemming van die lading liet hij weten dat deze gekocht was bij de botermijn in ’s Hertogenbosch en dat hij ermee onderweg was naar zijn woning in Made.

Mijn collega en ik wezen hem er op dat hij op deze plek slechts 3,5 kilometer van de grens met België verwijderd was, zijn route op zijn minst onduidelijk leek en het wel een héél grote omweg betrof. Paaltjens liet ons daarop weten dat de reden van die omweg de heerlijke frietjes in Valkenswaard waren. Wij echter vonden het een vreemd en oncontroleerbaar verhaaltje en besloten om Piet en zijn vrachtauto met boter voor nader onderzoek mee te nemen naar het douanekantoor in Valkenswaard.

Ook daar bleef Paaltjens bij zijn afgelegde ongeloofwaardige verklaring en besloten wij om hem aan te houden en de auto met boter in beslag te nemen. Voor ons was het duidelijk: wij verdachten hem er van dat hij zijn lading boter ergens nabij de grens bij een boer moest lossen en dat die lading bestemd was om met een smokkelauto over de grens te rijden.

Wij hebben toen dit onderzoek voortgezet – zonder rechtstreeks bewijs van smokkel - op basis van een artikel uit de Wet op de Economische Delicten waarin

staat dat "iedere handeling kennelijk of rechtstreeks gericht op de uitvoer van is gelijk aan de uitvoer van".
De officier van justitie in Den Bosch hebben wij daarover terstond geïnformeerd en was het met ons eens. Waarna hij de aanhouding en voorgeleiding van Paaltjens gelastte met inbeslagname van auto en boter.
Na de rechtzitting werd Piet Paaltjens veroordeeld tot een onvoorwaardelijke gevangenisstraf van drie maanden met een geldboete en verbeurdverklaring van zijn vrachtauto en de lading boter.
Piet Paaltjens is na het uitzitten van zijn straf nooit meer als boterhandelaar opgetreden.
Toen wij hem later thuis nog eens verhoorden over eerdere botertransacties heeft hij ons toegegeven dat de lading boter bestemd was voor de smokkel, maar wilde hij er verder niets meer over zeggen.
Zo had een vliegende kraai tóch weer wat gevangen.
Klaas van de Put
(*noot auteur*:*Piet Paaltjens is niet de echte naam van de genoemde persoon*)

Colofon

Deze nieuwsbrief is een uitgave van de postactievenregio 21 (COMF-Haarlem) en verspreid onder alle postactieven in de regio Noord-Holland.
Samenstelling en redactie: Co de Haas; Bram Otte; Vormgeving: Bram Otte
Medewerkers: Gerard Brouwer, Renske de Groot; Gé Peeks; Jaap Plas; Klaas van der Put
Foto's: Marcel Vogel (pag. 2) Gerard Brouwer, Jaap Plas, eigen foto's en deelnemende postactieven.
Bezoek regelmatig onze website voor het laatste nieuws:
www.postactieven-belastingdienst-nh.nl.
Meer foto's - van vele reizen en activiteiten (óók alle foto's van de Normandiëreis uit deze Nieuwsbrief) – kunt u bekijken, bestellen en/of downloaden via onze fotowebsite
http://www.postactievennh.mijnalbums.nl/